

b kan jeg henholde mig til, hvad den høitærede Indenrigsminister anførte. Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Jacobsen) har misforstaaet den; den gaaer ikke ud paa at tillade Udgivelsen af Mønstertegninger, men den gaaer ud paa at tillade Haandværkerne eller Fabrikanterne Benyttelsen af kunstneriske Arbeider til Mønstre for de af dem forarbejdede Brugsgegenstande, eller til disses Udsmykning; saaledes lyder Paragrafens Bestemmelse, og saadan maa den ogsaa forstaaes, og jeg kan ikke see rettere, end at man giver Keiseren, hvad Keiserens er, naar man giver en Kunstner Ret til at forbyde sig Benyttelse af Kunstværket i 10 Aar, og at man vil skade den kunstneriske Udvikling af Haandværket, hvis man vil lægge Vaand paa Haandværkerens Frihed i den her nævnte Henseende. Jeg skal saaledes, hvad § 5 Str. b angaaer, tilraade at følge Udvalget. — Jeg glemte iøvrigt før at bemærke, at Udvalget har optaget en Deel af det oprindelige Udfasts § 3 og foreslaaet at opføre det som en særlig § 2, som saaledes kommer til at angaae det Tilfælde, at En vil gjengive et Kobberstik, Steentryk, Træsnit eller lignende kunstnerisk Frembringelse ikke efter sit eget, men en Andens Kunstarbeide. Forfaauidt en Anden har Eneret, saa vil det falde ind under Bestemmelsen om Mangfoldiggjørelse, og han maa altsaa have Ret dertil; men forfaauidt det er et ældre Maleri, som Ingen har Eneret til, saa vil det staae aabent for Enhver at eftergjøre det, og har Den, som har gjengivet det, det være sig ved Kobberstik, Lithografi o. s. v., lagt særligt Talent for Dagen, saa at det synes billigt at beskytte ham mod Eftergjørelse af det selsammes Arbeide, saa beskyttes han ikke mod Eftergjørelse af Maleriet, men kun mod Eftergjørelse af hans eget Arbeide; det synes billigt, og det har ogsaa været det oprindelige Lovudfasts Tanke. Jeg skal saaledes tilraade at vedtage Udvalgets Forslag alene med Undtagelse af det, som jeg vil stemme imod, nemlig Forslaget til § 5 c.

Faber: Hovedhensigten med det foreliggende Lovforslag er ad Lovens Vel at give Kunstneren en Beskyttelse, som han hidtil ikke har haft ad denne Vel, men som dog ikke har

været ubekjendt, idet der blandt dem, der have haft med disse Forhold at gjøre, har bestaaet en anerkjendt Praxis, ifølge hvilken Ingen har tilladt sig at kopiere eller benytte en Kunstners Arbeide, uden at have henvendt sig til vedkommende Kunstner og indhentet hans Samtykke. Nu at slaae denne Praxis fast ved Loven er fuldkommen rigtigt, men derfor er det ogsaa nødvendigt at optage i Loven den § 1, som er foreslaaet i Lovudkastet, og som giver Kunstneren Beskyttelse mod, at hans Arbeide uden hans Tilladelse kopieres, og jeg troer ikke, man kan være enig med den ærede Ordfører deri, at man ved at optage denne Paragraf ingen Forandringer foretager i den nuværende Tilstand. Hvis den nuværende Tilstand forblev staaende urørt, saa var det noget Andet, men naar den støvnes ind for den lovgivende Forsamling og der prøves ved en Lov, for at vende tilbage til Livet i en ny Skikkelse, saa bliver den ikke længere staaende, hvor den stod før, men der er rørt saaledes ved den, at den ikke kan bestaae med samme Anerkjendelse bagester som før, og det er derfor af Vigtighed at faae en saadan § 1 optagen i Loven, naar Loven overhovedet skal udkomme. Vil man ikke lade Loven udkomme, ja, saa bliver Sagen en anden, og det, som hidtil bestod, vil da vedblive at bestaae; men naar man giver en Lov om endeel af disse Forhold, uden at optage Noget om det af os berørte Forhold, saa forandrer man væsentligt Tilstanden fra, hvad den hidtil har været. De Vansteligheder, der skulde optaae ved at give en saadan Bestemmelse, troer jeg ere saaledes gjendrene af flere ærede Talere, at man vel kan berolige sig derved; ganske vist vil den frembyde Vansteligheder, men at disse skulde være større end i mangfoldige andre Tilfælde, der foreligge for Domstolene, troer jeg ikke, man med Føie kan sige. Nu siger den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgfreds (Tscherning): Der har ikke hidtil været paaviist et tilstrækkeligt Antal Exempler paa, at man er gaaet hen og har kopieret en Kunstners Arbeide og solgt Kopierne; lad os derfor vente, til saadanne Exempler foreligge. Jeg troer imidlertid, at det Raad er daarligt; thi naar saadanne Tilfælde ikke hidtil have viist sig i nogen syn-